

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์
ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๗

เพื่อให้การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และกฎกระทรวง ว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานและผลประโยชน์ตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๙ สภามหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จึงมีมติออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป และบรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติ ที่ประกาศใช้ก่อนข้อบังคับนี้ ซึ่งมีข้อความขัดแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย”	หมายถึง	สภามหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์
“มหาวิทยาลัย”	หมายถึง	มหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์
“อธิการบดี”	หมายถึง	อธิการบดีมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์
“บุคลากร”	หมายถึง	บุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ ตามความหมายของคำว่า “บุคลากร” ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ ว่าด้วย บุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาการตีความและการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด และให้คำวินิจฉัยชี้ขาดนั้นเป็นที่สิ้นสุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ วินัย โทษทางวินัย การพิจารณาโทษ

“วินัย” หมายความว่า ข้อกำหนดหรือข้อบังคับให้บุคลากรปฏิบัติเพื่อควบคุมและส่งเสริมให้บุคลากร อยู่ในกรอบแห่งความประพฤติอันดีงาม มีความซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติตามระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยเพื่อความ เป็นระเบียบเรียบร้อย และช่วยส่งเสริมให้การดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยบรรลุวัตถุประสงค์

“การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง” หมายความว่า การกระทำผิดอย่างใดๆ ซึ่งโดยลักษณะหรือพฤติการณ์ของการกระทำนั้น เป็นการผิดต่อสัญญาจ้างตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๕๘๓ หรือต้อง

ด้วยกรณีหนึ่งกรณีใดตามข้อ ๑๗ แห่งกฎกระทรวง ว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานและผลประโยชน์ตอบแทนของ ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งมหาวิทยาลัยมีสิทธิเลิกจ้าง โดยจ่ายเงินชดเชย หรือ เลิกจ้าง โดยไม่จ่ายเงินชดเชย แล้วแต่กรณี

“การกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง” หมายความว่า การกระทำผิดอย่างใดๆ ซึ่งโดยลักษณะหรือ พฤติการณ์ของการกระทำนั้นยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดอย่างร้ายแรง ซึ่งมหาวิทยาลัยมีสิทธิลงโทษตักเตือนด้วยวาจา ตักเตือนเป็นหนังสือ ตัดเงินเดือน ไม่ขึ้นเงินเดือนประจำปี หรือลดขึ้นเงินเดือน ตามสมควรแล้วแต่กรณี

ข้อ ๖ เมื่อปรากฏว่าบุคลากรผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดวินัย หรือปรากฏต่อ ผู้บังคับบัญชาว่าบุคลากรใดกระทำผิดวินัย ให้อธิการบดีตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน

ข้อ ๗ บุคลากรของมหาวิทยาลัยต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด บุคลากรผู้ใด ประพฤติตนฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามให้ถือว่าบุคลากรผู้นั้นกระทำผิดวินัยและจะต้องได้รับโทษตามสมควรแก่กรณี

บุคลากรมหาวิทยาลัยต้องประพฤติตนให้อยู่ในวินัยดังต่อไปนี้

(๑) ความซื่อสัตย์สุจริต

๑.๑ บุคลากรต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

๑.๒ บุคลากรต้องไม่อาศัยหรือยินยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือ ทางอ้อมแสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

๑.๓ การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายให้แก่ ตนเองหรือผู้อื่น ถือเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

๑.๔ การปลอมแปลงเอกสารใดๆ ของมหาวิทยาลัยอันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ ถือเป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง

(๒) การกระทำผิดอาญาอื่นๆโดยเจตนากระทำต่อมหาวิทยาลัย

บุคลากรต้องไม่ปฏิบัติหน้าที่เป็นการฝ่าฝืนประมวลกฎหมายอาญา หรือกฎหมายอื่นที่มีโทษทาง อาญาโดยเจตนากระทำต่อมหาวิทยาลัย เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็ความผิดอุกฉกรรจ์หรือความ ลหุโทษก็ตาม

(๓) การรักษาผลประโยชน์และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

๓.๑ บุคลากรต้องไม่รายงานเท็จ แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือปกปิดข้อความจริง ซึ่งควรจะต้องแจ้ง หรือรายงานต่อมหาวิทยาลัยหรือผู้บังคับบัญชา ถ้าเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายไม่ว่าจะมากหรือน้อย เพียงใดก็ตาม ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๓.๒ บุคลากรต้องไม่เข้าไปเกี่ยวข้องในการประกอบธุรกิจอื่นใด อันเป็นการกระทบต่อการประกอบ กิจการและผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม

๓.๓ บุคลากรต้องรักษาผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

(๔) ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่

๔.๑ บุคลากรต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเอาใจใส่ระมัดระวัง รักษาผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย และต้องไม่กระทำการละเมิด หรือประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่

๔.๒ การกระทำละเมิดหรือประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๕) การปฏิบัติตามกฎหมาย นโยบาย คำสั่ง กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๕.๑ บุคลากรต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย คำสั่ง กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยโดยเคร่งครัดและไม่ให้เสียหายต่อมหาวิทยาลัย

๕.๒ การปฏิบัติหน้าที่โดยการฝ่าฝืนกฎหมาย นโยบาย คำสั่ง กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย อันเป็นเหตุให้เสียหายอย่างร้ายแรงต่อมหาวิทยาลัย ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๕.๓ บุคลากรต้องรักษาความลับของมหาวิทยาลัย การเปิดเผยความลับของมหาวิทยาลัยถือเป็นความผิดร้ายแรง

๕.๔ บุคลากรต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตนมิให้เสื่อมเสียโดยไม่กระทำการใดๆ อันเชื่อได้ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือกระทำการอื่นใดอันได้เชื่อได้ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๕.๕ บุคลากรกระทำการอันใดอันเป็นการคัดลอกหรือลอกเลียนผลงานการขอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ หรือนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นของตน หรือจ้างวานให้ผู้อื่นทำผลงานการขอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในนามตน ถือเป็นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๕.๖ บุคลากรแก้ไขผลการเรียนหรือการสอบของนักศึกษาโดยมิชอบ ถือเป็นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๕.๗ บุคลากรซึ่งมีหน้าที่ในการออกข้อสอบหรือดำเนินการเกี่ยวข้องในการจัดทำข้อสอบและนำข้อสอบไปเปิดเผยโดยมิชอบ ถือเป็นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๕.๘ บุคลากรต้องไม่ล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวกับนักศึกษา หรือบุคลากรด้วยกันอันเป็นการผิดศีลธรรมอันดี การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวกับนักศึกษาหรือบุคลากรด้วยกัน โดยใช้อุบายล่อลวง ชูเชิญ หรือข่มขืนใจ เสนอหรือรับผลประโยชน์ตอบแทนถือเป็นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๕.๙ บุคลากรต้องรักษาชื่อเสียงและเสริมสร้างชื่อเสียงอันดีงามของมหาวิทยาลัย

๕.๑๐ บุคลากรต้องไม่ปฏิบัติหน้าที่ อันเป็นการเอื้อประโยชน์แก่ผู้อื่น โดยฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๕.๑๑ ห้ามบุคลากรมั่วสุม หรือเล่นการพนันทุกชนิด

๕.๑๒ ห้ามบุคลากรเสพสุราเมรัย สิ่งมีนเมา หรือเสพยาเสพติดให้โทษ หรืออยู่ในอาการมีนเมาเพราะเสพสุราเมรัย หรือยาเสพติดให้โทษ ภายในบริเวณมหาวิทยาลัย หรือขณะปฏิบัติหน้าที่

๕.๑๓ ห้ามบุคลากรสูบบุหรี่ ภายในบริเวณมหาวิทยาลัย

๕.๑๔ บุคลากรมีหน้าที่แจ้งข้อมูลส่วนตัวตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดตามความเป็นจริงทุกประการ

๕.๑๕ บุคลากรมีหน้าที่ให้ความร่วมมือและให้ข้อเท็จจริงโดยสุจริตแก่มหาวิทยาลัยหรือ คณะกรรมการในการสอบสวนเรื่องราวต่างๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๕.๑๖ บุคลากรมีหน้าที่มาปฏิบัติงานตาม วัน เวลาทำงานที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๕.๑๗ ห้ามบุคลากรลงเวลาปฏิบัติงานแทนกัน หรือให้ผู้อื่นลงเวลาปฏิบัติงานแทนตน หากฝ่าฝืนถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๕.๑๘ บุคลากรต้องปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลา หรือการหยุดงานโดยเคร่งครัด

๕.๑๙ ในระหว่างการทำงาน ถ้าบุคลากรมีความจำเป็นต้องออกไปนอกสำนักงานเพราะกิจธุระของมหาวิทยาลัยหรือธุระส่วนตัว จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาก่อนทุกครั้ง

(๖) การมาปฏิบัติงาน

๖.๑ บุคลากรต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่มหาวิทยาลัย จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ ขาดงาน หยุดงาน หรือมาทำงานสาย โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรมิได้

๖.๒ การละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาสามวันทำงานติดต่อกันไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่นหรือไม่ก็ตาม โดยไม่มีเหตุอันสมควร ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๗) การต้องคำพิพากษาของศาล ว่าด้วยการกระทำความผิดทางอาญาจนได้รับโทษตามคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้จำคุก อันมิใช่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๘) ความประพฤติ

๘.๑ บุคลากรต้องไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย บุคคลไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือไม่มีสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่

๘.๒ บุคลากรต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติ หรือชื่อเสียงต่อตนเองหรือมหาวิทยาลัย

(๙) หน้าที่ของมหาวิทยาลัยและสังคม

๙.๑ บุคลากรต้องประพฤติตนเป็นพลเมืองดี อยู่ในระเบียบและกฎเกณฑ์ของสังคม ไม่ประพฤติชั่ว กระทำหรือร่วมกันกระทำใดๆ อันเป็นการผิดกฎหมายบ้านเมือง

๙.๒ บุคลากรต้องประพฤติให้อยู่ในศีลธรรมอันดีงามของประชาชน ไม่ประพฤติตนไปในทางที่จะนำความเสื่อมเสียชื่อเสียงมาสู่ตน หมู่คณะหรือมหาวิทยาลัย

๙.๓ บุคลากรต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาและคงไว้ซึ่งความสามัคคีระหว่างบุคลากรช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกิจการของมหาวิทยาลัย

๙.๔ ห้ามบุคลากร กระทำการ ด้วยการใช้ บังคับ ชูเชิญ จ้างวาน หรือยุยง ส่งเสริม ปลุกกระตม นักศึกษาหรือผู้อื่น ด้วยวิธีอื่นใดอันเป็นเหตุให้แตกความสามัคคี หรือก่อการทะเลาะวิวาท หรือก่อให้เกิดความกระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชาและในหมู่บุคลากรหรือนักศึกษาของมหาวิทยาลัย หากฝ่าฝืนถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑๐) ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่

๑๐.๑ บุคลากรต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอดสาหะ ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อมหาวิทยาลัย และให้บริการอย่างมีคุณภาพเพื่อความเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย

๑๐.๒ บุคลากรต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ สมรรถภาพ และมาตรฐานที่ดีตามประเภทและลักษณะงานของตนตามที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัย

๑๐.๓ การปฏิบัติงานอย่างด้อยประสิทธิภาพ หย่อนสมรรถภาพ หรือไม่ได้มาตรฐานตามประเภทและลักษณะงานของตนตามที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะมากหรือน้อยเพียงใด เป็นความหย่อนความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่

(๑๑) วินัยอื่นๆ ที่ต้องปฏิบัติ

๑๑.๑ บุคลากรต้องรักษาจรรยาบรรณในฐานะที่เป็นบุคลากรที่ดีของมหาวิทยาลัย

๑๑.๒ บุคลากรต้องต้อนรับผู้มาติดต่อมหาวิทยาลัยด้วยมารยาทและอัธยาศัยอันดีงาม ให้คำแนะนำและชี้แจงระเบียบวิธีปฏิบัติของมหาวิทยาลัยต่อผู้ที่มาติดต่อด้วยความสุภาพและให้ได้รับความพึงพอใจ

๑๑.๓ บุคลากรต้องให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้บริการแก่ผู้มาติดต่อกับมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยามผู้มาติดต่อกับมหาวิทยาลัย

๑๑.๔ บุคลากรต้องเป็นผู้มีสัมมาคารวะ มีมนุษยสัมพันธ์ ไม่พุดจาหรือแสดงข้อความ หรือแสดงกิริยาหยาบคายประณาม ช่มเหลงหรือหมิ่นประมาทผู้อื่น หรือเหยียดหยามผู้บังคับบัญชา บุคลากร นักศึกษา หรือผู้มาติดต่อ

๑๑.๕ บุคลากรต้องช่วยกันดูแลบำรุงรักษาทรัพย์สินและสิ่งของเครื่องใช้ อุปกรณ์ ตลอดจนสถานที่ทำงานของมหาวิทยาลัยให้อยู่ในสภาพที่ดีและเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ และไม่นำอุปกรณ์หรือทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปใช้นอกเหนือจากการทำงาน และนำไปใช้ในเรื่องส่วนตัว

๑๑.๖ บุคลากรต้องช่วยกันประหยัดค่าใช้จ่ายต่างๆ ของมหาวิทยาลัย เช่น การใช้วัสดุครุภัณฑ์ เครื่องเขียน แบบพิมพ์ ไฟฟ้า น้ำประปา และน้ำมันเชื้อเพลิง เป็นต้น

๑๑.๗ บุคลากรต้องแต่งกายให้สุภาพ สะอาดเรียบร้อย และเหมาะสม ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ภายในบริเวณมหาวิทยาลัย

๑๑.๘ บุคลากรต้องปฏิบัติเพื่อให้เกิดการประสานงานที่ดีภายในมหาวิทยาลัย และการประสานงานระหว่างมหาวิทยาลัยกับนิติบุคคล หรือบุคคลภายนอกต่างๆ

๑๑.๙ บุคลากรต้องรักษาความสามัคคีและไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกในหมู่คณะ

๑๑.๑๐ บุคลากรต้องประพฤติตนให้เหมาะสมต่อผู้บังคับบัญชา ตามตำแหน่งหน้าที่

๑๑.๑๑ บุคลากรต้องไม่เปิดเผยค่าจ้างของตนเองและของผู้อื่น

ข้อ ๘ โขษทางวินัย

(๑) โขษทางวินัยมีเจ็ดสถาน ดังนี้

๑.๑ ตักเตือนด้วยวาจา

๑.๒ ตักเตือนเป็นหนังสือ

๑.๓ ตัดเงินเดือน

- ๑.๔ ไม่ขึ้นเงินเดือนประจำปี
- ๑.๕ ลดขึ้นเงินเดือน
- ๑.๖ เลิกจ้างโดยจ่ายค่าชดเชย
- ๑.๗ เลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย

(๒) โทษตามข้อ ๑.๑ ถึง ๑.๕ คือ โทษสถานเบา ที่ใช้กับบุคลากรผู้กระทำความผิดวินัย เพื่อยับยั้งมิให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำอีก หรือเพื่อให้บุคลากรผู้กระทำความผิดวินัยปรับปรุงแก้ไข

(๓) โทษตามข้อ ๑.๖ ถึง ๑.๗ คือ โทษสถานหนัก ที่ใช้กับบุคลากรผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับมหาวิทยาลัย

(๔) บุคลากรที่เคยถูกลงโทษสถานเบา และได้กระทำความผิดซ้ำอีก ไม่ว่าจะเป็นการผิดเดียวกันหรือไม่ก็ตาม มหาวิทยาลัยอาจลงโทษให้สูงกว่าโทษที่เคยได้รับหรือลงโทษถึงขั้นสถานหนักก็ได้

(๕) บทลงโทษสถานหนัก คือ เลิกจ้างโดยจ่ายค่าชดเชย หรือเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย ใช้กับการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังต่อไปนี้

๕.๑ ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่มหาวิทยาลัย

๕.๒ จงใจให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย

๕.๓ ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

๕.๔ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรมของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยได้ตัดเตือนเป็นหนังสือในเรื่องเดียวกันมาแล้วไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้ปฏิบัติงานกระทำความผิด เว้นแต่กรณีที่ร้ายแรง มหาวิทยาลัยไม่จำเป็นต้องตัดเตือน

๕.๕ ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาสามวันทำการติดต่อกันไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่นหรือไม่ก็ตามโดยไม่มีเหตุอันสมควร

๕.๖ ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๕.๗ ไม่ให้ความร่วมมือ ขัดขวาง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งโดยชอบของผู้บังคับบัญชาที่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานและผลประโยชน์ตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๔

๕.๘ ต้องไม่ล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวกับนักศึกษา หรือบุคลากรอันเป็นการผิดศีลธรรมอันดี การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวกับนักศึกษาหรือบุคลากรด้วยกัน โดยใช้อุบาย ล่อลวง ชูเชิญ หรือข่มขืนใจ เสนอหรือรับผลประโยชน์ตอบแทน

ข้อ ๙ มหาวิทยาลัยกำหนดบทลงโทษ ระดับต่ำสุดถึงสูงสุด ดังนี้

ฐานความผิด	โทษต่ำสุด	โทษสูงสุด
๑.๑ ทุจริตต่อหน้าที่	เลิกจ้างโดยจ่ายค่าชดเชย	เลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย
๑.๒ กระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่มหาวิทยาลัย	เลิกจ้างโดยจ่ายค่าชดเชย	เลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย
๑.๓ จงใจให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย	เลิกจ้างโดยจ่ายค่าชดเชย	เลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย

- ๑.๔ ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย
ลักษณะความผิด	โทษต่ำสุด	โทษสูงสุด
(ก) อย่างร้ายแรง	เลิกจ้างโดยจ่ายค่าชดเชย	เลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย
(ข) ไม่ร้ายแรง	ตักเตือนด้วยวาจา	ลดขั้นเงินเดือน
- ๑.๕ ผ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน หรือ ระเบียบ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัยอันชอบด้วยกฎหมาย
ฐานความผิด	โทษต่ำสุด	โทษสูงสุด
(ก) กรณีร้ายแรง	เลิกจ้างโดยจ่ายค่าชดเชย ถึง	เลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย
(ข) กรณีไม่ร้ายแรง	ตักเตือนด้วยวาจา ถึง	ลดขั้นเงินเดือน
- ๑.๖ ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาสามวันทำงานติดต่อกันไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่นหรือไม่ก็ตามโดยไม่มีเหตุผล อันสมควร เลิกจ้างโดยจ่ายค่าชดเชย
- ๑.๗ ได้รับโทษตามคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้จำคุก เลิกจ้างโดยจ่ายค่าชดเชย
- ๑.๘ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ ตักเตือนด้วยวาจา ถึง เลิกจ้างโดยจ่ายค่าชดเชย
- ๑.๙ ผ่าฝืนหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย และศีลธรรมอันดีของประชาชน ตักเตือนด้วยวาจา ถึง เลิกจ้างโดยจ่ายค่าชดเชย
- ๑.๑๐ หย่อนความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ ตักเตือนด้วยวาจา ถึงเลิกจ้างโดยจ่ายค่าชดเชย

ข้อ ๑๐ อำนาจผู้บังคับบัญชาในการลงโทษ

ผู้บังคับบัญชาต้องควบคุมดูแล และระมัดระวังบุคลากรในบังคับบัญชา ให้ปฏิบัติตามวินัยโดยเคร่งครัดหากทราบว่าผู้ใต้บังคับบัญชาผู้ใดกระทำความผิดวินัย ต้องลงโทษ หรือดำเนินการเพื่อให้มีการพิจารณาโทษ หากผู้บังคับบัญชาละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชามีความผิดวินัย ซึ่งจะต้องถูกลงโทษตามสมควรแก่กรณี เมื่อพบว่าผู้ใต้บังคับบัญชาไม่ประพฤติปฏิบัติตามวินัยของมหาวิทยาลัย ให้ผู้บังคับบัญชาตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการศูนย์หรือตำแหน่งเทียบเท่าที่มีสายการบังคับบัญชา

(๑) มีอำนาจลงโทษตักเตือนระดับเจ้าหน้าที่ลงมาด้วยวาจา และเป็นหนังสือได้ เกี่ยวกับลักษณะความผิดสถานเบา ดังนี้

- ก. บกพร่องในการให้บริการนักศึกษา ผู้มาติดต่อมหาวิทยาลัย
- ข. การไม่ช่วยดูแลทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยให้อยู่ในสภาพที่ดีและเป็นระเบียบเรียบร้อย รวมทั้งการขาดจิตสำนึกในการใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด ฟุ่มเฟือย หรือนำทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยไปใช้ในการส่วนตัว
- ค. การมาทำงานสาย กลับก่อนเป็นประจำ
- ง. การหยุดงานบ่อย หยุดงานโดยไม่ลาล่วงหน้า หยุดงานต่อเนื่องวันหยุดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- จ. การออกนอกสถานที่ทำงานในระหว่างเวลาปฏิบัติงานโดยไม่ได้รับอนุญาต
- ฉ. การไม่ลงเวลาทำงานบ่อย

ข. การแต่งกายขณะปฏิบัติหน้าที่ไม่เหมาะสม

ค. การไม่ติดบัตรประจำตัวบุคลากร

ฅ. บกพร่องในเรื่องมนุษยสัมพันธ์ การใช้กริยาวาจไม่เหมาะสมต่อผู้ร่วมงาน

ฉ. บกพร่องในเรื่องอื่นๆ ที่อาจทำให้เกิดผลกระทบต่อมหาวิทยาลัย นักศึกษา หรือผู้ร่วมงาน

(2) อธิการบดี มีอำนาจลงโทษบุคลากรตามลักษณะความผิดได้ทุกสถานและบุคลากรทุกระดับ

ข้อ ๑๑ ขั้นตอนและวิธีปฏิบัติในการดำเนินการทางวินัย

(๑) เมื่อมีเหตุหรือข้อสงสัยว่าบุคลากรผู้ใดอาจกระทำผิดวินัยไม่ว่าจะเป็นการกระทำผิดวินัยร้ายแรงหรือไม่ก็ตาม เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึง ผู้อำนวยการ หรือคณบดี พร้อมทั้งส่งเรื่องให้ สำนักบริหารทรัพยากรมนุษย์ ทันทีกายใน ๑๕ วันทำการนับตั้งแต่วันที่พบการกระทำผิดหรือทราบการกระทำผิด หากผู้บังคับบัญชาละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวให้ถือว่าผู้บังคับบัญชามีความผิดวินัย

(๒) ในกรณีบุคลากรใด พบการกระทำผิดทางวินัย ให้บุคลากรผู้นั้น รายงานให้สำนักบริหารทรัพยากรมนุษย์ภายใน ๑๕ วันทำการนับตั้งแต่วันที่พบการกระทำผิดหรือทราบการกระทำผิด

(๓) เมื่อสำนักบริหารทรัพยากรมนุษย์ได้รับรายงานการตรวจพบการกระทำผิดทางวินัย ให้รายงาน อธิการบดีทราบ เพื่อนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์

(๔) ให้อธิการบดี พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงของการกระทำผิดทางวินัย สรุปผลการสอบสวน และเสนอบทลงโทษต่ออธิการบดี

(๕) คณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วยประธานคณะกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอีกไม่น้อยกว่า ๒ คนในจำนวนนี้ให้กรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เลขานุการ หรือจะแต่งตั้งผู้อื่นเป็นเลขานุการโดยมิได้เป็นกรรมการก็ได้

(๖) ในระหว่างสอบสวน อธิการบดีอาจมีคำสั่งให้บุคคลผู้ถูกสอบสวน พักงาน หรือปฏิบัติหน้าที่อื่น ก็ได้ หากพิจารณาเห็นว่าการทำงานอยู่ในระหว่างนั้น จะมีผลในทางเสียหายต่อการสอบสวน หรือการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้การสั่งพักงานระหว่างสอบสวนให้มีระยะเวลาไม่เกินระยะเวลาในการสอบสวน

ข้อ ๑๒ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน

(๑) ดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐาน พิสูจน์ได้ว่าผู้ต้องสงสัยหรือผู้ถูกกล่าวหา มีความผิดหรือไม่ โดยให้มีอำนาจเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือเอกสาร หลักฐานต่างๆ มาพิจารณาตามที่เห็นสมควร

(๒) ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนตามที่ได้รับมอบหมาย

(๓) สรุปผลการพิจารณากำหนดโทษทางวินัย และความเห็นเสนอต่ออธิการบดี

(๔) หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการสอบสวนทางวินัยให้เป็นไปตามข้อบังคับที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๓ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนไม่อาจดำเนินการต่อไปได้ไม่ว่าด้วยเหตุผลใดๆ หรืออธิการบดีเห็นว่าสมควรเปลี่ยนแปลงคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนด้วยประการใดก็ได้

ข้อ ๑๔ ให้อธิการบดีมีคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยโดยพิจารณารายงานและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน หรือให้อธิการบดีนำผลการสอบสวนเข้าพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์และมีคำสั่งตามมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์

ข้อ ๑๕ ให้อธิการบดีมีคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัย และให้สำนักบริหารทรัพยากรมนุษย์เป็นผู้ดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งของอธิการบดี โดยแจ้งผลการลงโทษให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันทำการตั้งนี้

(๑) ให้สำนักบริหารทรัพยากรมนุษย์ทำบันทึกแจ้งให้บุคลากรทราบและให้บุคลากรลงนามรับทราบ ทั้งนี้ หากไม่ลงนามให้บันทึกไว้เป็นหลักฐานและถือว่าบุคลากรรับทราบแล้ว

(๒) ในกรณีไม่สามารถส่งโดยตรงให้กับตัวบุคลากรได้ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนาของบุคลากร

(๓) ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัยไม่สามารถส่งด้วย 2 วิธีการแรกให้ส่งด้วยวิธีการอื่นตามที่มหาวิทยาลัยจะเห็นสมควร

ทั้งนี้การสอบสวนการพิจารณากำหนดโทษจนถึงการลงโทษจะมีระยะเวลาในการดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายใน ๑๕๐ วันทำการและจะขยายเวลาออกไปได้อีกแล้วแต่กรณี

หมวด ๒

คณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการสอบสวน ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยแต่งตั้งจากบุคลากรของมหาวิทยาลัยหรือบุคคลภายนอกผู้ทรงคุณวุฒิ ก็ได้ ทั้งนี้ให้แต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ โดยจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการด้วยหรือไม่ก็ได้

ประธานกรรมการต้องดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้อีกภายหลังประธานกรรมการจะดำรงตำแหน่งต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่ทำให้การแต่งตั้งนั้นเสียไป

ข้อ ๑๗ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ต้องระบุชื่อ ตำแหน่ง และสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา และเรื่องที่ถูกกล่าวหา

ข้อ ๑๘ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วให้อธิการบดีดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

(๒) วิธีการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตาม (๑) ให้แจ้ง โดยวิธีการดังต่อไปนี้

(๒.๑) แจ้งต่อผู้ถูกกล่าวหาโดยตรง โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งไว้เป็นหลักฐาน และมอบสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ

(๒.๒) หากไม่สามารถดำเนินการตาม (๒.๑) จำนวน ๒ ครั้งติดต่อกันได้ ให้แจ้งคำสั่งนั้นโดยการลงทะเบียนตอบรับทางไปรษณีย์ ซึ่งมีหลักฐานของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ออกให้ ไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาตามที่ปรากฏในทะเบียนราษฎรของทางราชการ และเมื่อล่วงพ้นเจ็ดวันนับแต่วันส่งทางไปรษณีย์แล้วให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยชอบแล้ว

(๓) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังกล่าวหาทั้งหมดให้ประธานกรรมการเพื่อดำเนินการสอบสวนต่อไป และให้ประธานกรรมการลงลายมือชื่อ และ วัน เดือน ปี ที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๙ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้าอธิการบดีเห็นว่ามีเหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลง เพิ่ม หรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนให้อธิการบดีมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง เพิ่ม หรือลดจำนวนกรรมการสอบสวนได้ โดยให้แสดงเหตุแห่งการออกคำสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๒๐ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๒๐ ภายใน ๑๕ วัน นับจากวันที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ตามข้อ ๑๘ (๒) (๒.๑) หรือ ข้อ ๑๘ (๒) (๒.๒) แล้วแต่กรณี ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านประธานกรรมการหรือกรรมการสอบสวน หากผู้ถูกกล่าวหาเห็นว่ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นผู้กล่าวหา หรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
 - (๒) เป็นผู้รู้เห็นหรืออยู่ในเหตุการณ์ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหากระทำการตามเรื่องที่กำลังกล่าวหา
 - (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา
 - (๔) เป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการแต่งงานนับได้เพียงสองชั้นของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่กรณี
 - (๕) เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่กรณี
 - (๖) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์ของผู้ถูกกล่าวหา
- การทำคำคัดค้านตามวรรคแรก ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร ลงลายมือชื่อของตนเอง โดยระบุเหตุผล พร้อมทั้งยื่นเอกสารหลักฐานประกอบการคัดค้านของตนมาด้วย

ข้อ ๒๑ เมื่อได้รับคำคัดค้านตามข้อ ๒๐ แล้วให้อธิการบดีแจ้งให้คณะกรรมการสอบสวนยุติการปฏิบัติหน้าที่สอบสวนไว้เป็นการชั่วคราว เพื่อรอผลการพิจารณาวินิจฉัยคำคัดค้านก่อน

ข้อ ๒๒ ในการพิจารณาคำคัดค้านนั้นให้อธิการบดีมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

- (๑) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ ให้มีคำสั่งยกคำคัดค้านพร้อมทั้งแสดงเหตุผลในการพิจารณาออกคำสั่งยกคำคัดค้านประกอบด้วย คำสั่งยกคำคัดค้านให้ถือเป็นที่สุด
- (๒) กรณีเห็นว่าคำคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ก็ให้รับคำคัดค้านนั้นไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป โดยให้โอกาสประธานกรรมการ และ/หรือ กรรมการสอบสวนผู้ถูกคัดค้านทำคำชี้แจงประกอบการพิจารณาวินิจฉัยด้วย ในกรณีนี้ให้อธิการบดีมีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับคำคัดค้านดังกล่าว ภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน หากเห็นสมควรให้มีการเปลี่ยนแปลงประธานกรรมการ และ/หรือ กรรมการสอบสวนให้อธิการบดีดำเนินการเปลี่ยนแปลงประธาน และ/หรือ กรรมการสอบสวน เพื่อให้มีคณะกรรมการสอบสวนจนครบจำนวน คำวินิจฉัยของอธิการบดีในกรณีนี้ให้ถือเป็นที่สุด

ให้อธิการบดีแจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัย ตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อม ทั้งแจ้งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนชุดเดิม หรือ กรรมการสอบสวนที่ได้มีการเปลี่ยนแปลง แล้วแต่ กรณีดำเนินการสอบสวนต่อไปโดยทันที

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนหน้าการ พ้นจากการเป็นกรรมการ

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๒๐ วรรค หนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่ออธิการบดีและให้อธิการบดีพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ผลการพิจารณาวินิจฉัยของอธิการบดีใน กรณีให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๓

การสอบสวน

ข้อ ๒๔ เมื่อได้รับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๖ แล้ว ให้ประธานกรรมการสอบสวนการ ดำเนินการเรียกประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณากำหนดแนวทางการสอบสวนพิจารณาต่อไป

คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ใน ข้อบังคับนี้ รวมทั้งแนวทางการสอบสวนพิจารณาตามวรรคแรกเพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและให้เกิดความ ยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน

การดำเนินการสอบสวนตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติตลอดจนความ ประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาเท่าที่จำเป็น เพื่อประกอบการพิจารณา และจัดทำบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้ง

ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามมิให้บุคคลอื่นร่วมทำการสอบสวน

การดำเนินการสอบสวนต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวน ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวน ไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ กำหนดไว้ในวรรคห้า ให้ประธานกรรมการสอบสวนแจ้งเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่ออธิการบดีเพื่อขอขยาย ระยะเวลาการสอบสวนต่ออธิการบดี ในกรณีเช่นนี้ให้อธิการบดีสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ตามความจำเป็นในแต่ ละกรณี ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน

ข้อ ๒๕ ในการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนกรรมการทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย ในกรณีมีเหตุจำเป็นที่ ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน กรรมการสอบสวนแทนเฉพาะคราวนั้น

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงใน การลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความผิดและมีความจำเป็นที่ควรให้ผู้ถูกกล่าวหาพักงาน หรือให้ยุติการปฏิบัติหน้าที่ไว้ก่อนเป็นการชั่วคราว เพื่อรอผลการสอบสวนพิจารณา ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอความเห็นไปยังอธิการบดี เพื่อพิจารณาสั่งการ

ข้อ ๒๗ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาแสดงได้ จะใช้สำเนาที่คณะกรรมการสอบสวนมีมติเห็นสมควรให้รับฟัง หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดทำหรือจัดเก็บเอกสารเป็นผู้รับรองตามอำนาจหน้าที่ว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหาย ถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบก็ได้

ข้อ ๒๘ เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่ถูกกล่าวหาและเรียกประชุมเพื่อวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๒๕ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมและพิจารณาพยานหลักฐาน เพื่อสรุปว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการตามที่กล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ ในกรณีนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา มีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำด้วยตนเองหรือทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษร ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหา และมีสิทธิในการนำทนายความหรือที่ปรึกษากฎหมายของผู้ถูกกล่าวหาเข้ามาฟังการให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๔

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ ท้ายข้อบังคับนี้ โดยทำเป็นสองฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณกรณีใด หรือเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีอย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำที่รับสารภาพรวมทั้งเหตุผลที่รับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาโดยละเอียดจะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธหรือมิได้ให้ถ้อยคำใดๆ ทั้งสิ้น ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกไว้และดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาและดำเนินการตามข้อ ๓๐ ต่อไป

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบ หรือไม่มารับทราบการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ โดยลงทะเบียนตอบรับทางไปรษณีย์ซึ่งมีหลักฐานของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ออกให้ ไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาตามที่ปรากฏในทะเบียนราษฎรของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งไว้ในสัญญาจ้างบุคลากร พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ เป็นสามฉบับเพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและ วัน เดือน ปี ที่ได้ รับทราบอีกหนึ่งฉบับและส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน เมื่อส่งพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการ ดังกล่าวแม้จะไม่ได้รับแบบ สว. ๒ คืนให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบการแจ้ง และอธิบายข้อกล่าวหาแล้ว และให้ คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๓๐ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมและพิจารณาพยานหลักฐานเพื่อสรุปว่ามีพยานหลักฐานใด สนับสนุนข้อกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการตามที่กล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหา มาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุรายละเอียดของการ กระทำตามที่กล่าวหาตามแบบ สว. ๓ สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ โดยให้คำนึงถึงหลักการ ค้ำครองพยาน

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ลงลายมือชื่อรับทราบหรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้นำความในข้อ ๒๘ มาใช้บังคับ

ข้อ ๓๑ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๓๐ แล้ว ให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการการสอบสวน พร้อมพยานหลักฐานภายใน ๑๕ วันนับแต่ วันที่ได้ทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๓๐

การนำสืบแก้ข้อกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเองหรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้ คณะกรรมการสอบสวนเรียกมาเป็นพยานก็ได้

ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติม หรือขอให้ถ้อยคำ หรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

ข้อ ๓๒ ในระหว่างการสอบสวนหากปรากฏว่ามีพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุป พยานหลักฐานเพิ่มเติมดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้เฉพาะ พยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้น

ข้อ ๓๓ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน มิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้ สัญญาหรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ

ข้อ ๓๔ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้กรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามา ในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน และมีให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่

บุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวน เพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่ใช่บุคคลที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเป็นพยานเข้ามาฟังการสอบสวนได้

ในกรณีที่ทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใดๆ อันทำให้การสอบสวนไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจให้ทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาออกจากที่สอบสวนได้ และให้บันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้ในแบบ สว. ๔ ด้วย

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๔ ส่วนการสอบปากคำพยานให้ใช้แบบ สว. ๕ ท้ายข้อบังคับนี้ เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วก่อนให้ผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อ ให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรืออาจให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ และเมื่อเห็นว่าถูกต้องแล้ว ให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้คณะกรรมการที่ร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำพยาน

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังอธิการบดีโดยเร็ว ถ้าอธิการบดีเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยตามรายงาน ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว ทั้งนี้จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิม หรือคณะใหม่ดำเนินการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงบุคลากรอื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าบุคลากรผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังอธิการบดีเพื่อพิจารณาดำเนินการโดยเร็ว

ในกรณีที่อธิการบดีเห็นว่ากรณีมีมูลความผิดวินัยหรือประพฤติผิดจรรยาบรรณตามรายงาน ให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้จะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิม หรือคณะใหม่ก็ได้ โดยให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานตามที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนแยกสำนวนการสอบสวนใหม่ ให้สำเนานบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลและบันทึกการอ้างพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิม รวมในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วย

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดหรือต้องรับผิดในคดีที่เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ข้อ ๓๘ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ และได้ให้ผู้ถูกกล่าวหาทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนได้ให้นำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาเสร็จแล้ว ให้พิจารณาลงมติว่า

(๑) ข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลเป็นความผิดให้ข้อกล่าวหาอันนั้นเป็นอันตกไปและให้ถือเป็นอันยุติเรื่อง

(๒) ข้อกล่าวหาใดที่มีมูลเป็นความผิดวินัย

๒.๑ กรณีความผิดวินัยไม่ร้ายแรงให้เสนอลงโทษ ตักเตือนเป็นหนังสือ ตัดเงินเดือน ไม่ขึ้นเงินเดือนประจำปี หรือ ลดขึ้นเงินเดือน แล้วแต่กรณี

๒.๒ กรณีความผิดวินัยร้ายแรงให้เสนอลงโทษ เลิกสัญญาจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย หรือเลิกสัญญาจ้างโดยจ่ายค่าชดเชย แล้วแต่กรณี

กรณีการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยร้ายแรง แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน และเห็นว่าหากให้ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติงานในทางการที่จ้างต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ว่าด้วย บุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้เสนอให้ออกจากการเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๙ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๓๘ แล้ว ให้ทำรายงานการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๖ ท้ายข้อบังคับนี้เสนอต่ออธิการบดีและให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ ถ้ากรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวนโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย และเสนอต่ออธิการบดี

หมวด ๔

การร้องทุกข์และการอุทธรณ์

ข้อ ๔๐ บุคลากรผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัย มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการคุ้มครองการทำงาน ประจำสถาบัน ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งโดยหลักเกณฑ์และวิธีการในกระบวนการอุทธรณ์เป็นไปตามกฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานและผลประโยชน์ตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ข้อ ๔๑ ให้คณะกรรมการคุ้มครองการทำงานประจำสถาบัน พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการคุ้มครองการทำงานประจำสถาบัน ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

ข้อ ๔๒ บุคลากรผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ยกเว้นกรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปหนึ่งชั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับคำสั่ง

ข้อ ๔๓ การร้องทุกข์จะต้องกระทำเป็นลายลักษณ์อักษร การร้องทุกข์ที่แสดงข้อความอันเป็นเท็จถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง บัตรสนทนาก็ไม่ถือว่าเป็นการร้องทุกข์

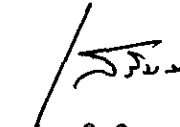
ข้อ ๔๔ บุคลากรผู้ใดมีเรื่องราวร้องทุกข์ ให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้

ข้อ ๔๕ ผู้มีหน้าที่พิจารณาข้อร้องทุกข์ต้องพร้อมที่จะพิจารณาและดำเนินการตามความถูกต้องเป็นธรรม และต้องรายงานการดำเนินการแก้ไขปัญหาข้อร้องทุกข์ดังกล่าว ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดี

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๖ เมื่อระเบียบนี้ผลใช้บังคับแล้ว ให้ถือว่ากรใด ๆ ที่ได้ดำเนินการมาแล้วโดยชอบด้วยระเบียบมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ฯด้วย บุคลากรและการดำเนินงาน พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้ถือว่ากรที่ได้ดำเนินการนั้น ชอบด้วยข้อบังคับนี้ทุกประการ การใดที่อยู่ในระหว่างดำเนินการตามระเบียบมหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ฯด้วย บุคลากรและการดำเนินงาน พ.ศ. ๒๕๓๘ แต่ยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการภายใต้หลักเกณฑ์ต่างๆ แห่งข้อบังคับฉบับนี้ต่อไปจนแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายเสริมสิน สมะลาภา)

นายกสภามหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์

หมายเหตุ

- ๑) การระบุชื่อและตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ให้ระบุทั้งชื่อตัว ชื่อสกุลตำแหน่งในทางบริหาร และตำแหน่งในสายงาน ตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)
- ๒) การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ให้ระบุทั้งชื่อตัว ชื่อสกุลและตำแหน่งในทางบริหาร และตำแหน่งในสายงาน ตลอดจนระดับตำแหน่ง (ถ้ามี)
- ๓) ในกรณีจำเป็นจะให้มีส่วนช่วยเลขานุการก็ได้
- ๔) ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

หมายเหตุ

- ๑) ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดและให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึก ทั้งนี้ให้บันทึกตามแบบ สว. ๒ นี้ เป็น ๒ ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย
- ๒) ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ สว. ๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้กรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้ทำบันทึกตามแบบ สว. ๒ เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวน การสอบสวน ๑ ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ
- ๓) ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าว เป็นความผิดวินัยกรณีใด อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหา ยังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
- ๔) ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง ที่ / เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ลงวันที่ เดือน พ.ศ. ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ (ชื่อผู้ถูก
กล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา ลงวันที่เดือน
.....พ.ศ..... นั้นบัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อ
กล่าวหาเสร็จแล้ว จึงแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหา ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา.....(ข้อกล่าวหาซึ่งปรากฏตามพยานหลักฐานว่ากรณีใดเป็นความผิดวินัยตาม
มาตราใดอย่างไร).....
.....
.....

๒. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา.....(สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
เท่าที่มีให้ทราบโดยระบุนวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา
.....

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ ฯลฯ
.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อ
กล่าวหา และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้แล้ว เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

หมายเหตุ

- ๑) การประชุมเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดและให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้
- ๒) ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ทราบ ให้ทำบันทึกตามแบบ สว. ๓ นี้ สอบสวน ๑ ฉบับและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย
- ๓) ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ สว. ๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้ทำบันทึกตามแบบ สว. ๓ นี้เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ
- ๔) ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
 สอบสวนที่..... วันที่ เดือน พ.ศ.
 ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....
 อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....ต.รอก / ซอย
 ถนน แขวง / ตำบลเขต / อำเภอ
 จังหวัด.....

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง(เรื่องที่กล่าวหา).....
 ตามคำสั่ง (ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง) ที่/..... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
 ลงวันที่ เดือน พ.ศ.และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริง
 ดังต่อไปนี้.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญให้สัญญาหรือกระทำการใด เพื่อจูง
 ใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง / ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว
 ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้า
 คณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
 (.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ
 (.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

- ๑) ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
- ๒) การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
- ๓) ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในขณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
- ๔) ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา / ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

สอบสวนที่..... วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....(ชื่อพยาน).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา

.....อาชีพ.....(ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ที่ใด ถ้าเป็นข้าราชการให้ระบุตำแหน่ง

และสังกัดด้วย).....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก / ซอย ถนน แขวง / ตำบล

.....เขต / อำเภอจังหวัด.....

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง.....(ชื่อผู้ถูก

กล่าวหา).....ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ตามคำสั่ง ที่/.....เรื่อง แต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญให้สัญญาหรือกระทำการใด เพื่อจูง

ใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง / ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว

ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้า

คณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ).....พยาน

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า(ชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ)..... ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

- ๑) ให้ใช้แบบ สว. ๕ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้กล่าวหาและบุคคลอื่นซึ่งมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน
- ๒) การสอบปากคำผู้พยานต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
- ๓) ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในขณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
- ๔) ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

รายงานการสอบสวน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง การสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

เรียน (ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน)

ตามที่ได้มีคำสั่ง ที่/.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่เดือน.....พ.ศ.

เพื่อสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ในเรื่อง(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).....นั้น

ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว เมื่อวันที่เดือนพ.ศ.และคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ เสร็จแล้วจึงขอเสนอรายงานการสอบสวนดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....(มีผู้ร้องเรียนหรือมีผู้รายงาน
ว่าอย่างไร ในกรณีที่ได้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใด ให้ระบุไว้ด้วย):.....
.....

๒. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้.....(ชื่อผู้
ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วโดย.....(แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาได้
กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และได้แจ้งโดยวิธีใด).....
.....

๓.(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่า
..... (ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่าอย่างไร หรือไม่ได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นด้วยเหตุผลอย่างไร)
.....

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วได้ความว่า
.....(อธิบายว่าได้ความว่าอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใด หรืองด
การสอบสวนพยานหลักฐานใด ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งดสอบสวนนั้น พร้อมทั้ง
เหตุผลไว้ด้วย).....

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้
.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและ

คณะกรรมการสอบสวนจึงขอเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

.....(ลายมือชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการ
(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

- ๑) การประชุมพิจารณาลงมติ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้ หากกรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน
- ๒) ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก